

Què he fet malament?

ALBA CORTÉS PARERA

Gem

Quarta categoria (1r i 2n ESO)

Primer premi

Hola, Sr. *Bullying*,

T'envio aquesta carta per saber què he fet malament, per què m'ho fan a mi i com ho hauria pogut evitar. T'explicaré el que faig i com visc el meu dia a dia.

Visc en un pis petit que fa olor d'humitat, amb la meva mare. El meu pare ens va deixar fa temps, però quan em llencen al terra em poso la mà al cor i em recordó d'ell i del seu braç a la meva espatlla. Cada dia, quan m'aixeco del llit, tinc tot el coixí moll, l'asseco sense que la meva mare ho sàpiga i desitgo estar malalt, no vull sortir de casa. Seguidamente em vesteixo, esmorzo i vaig al lavabo. Abans d'anar-me'n a l'escola, entro a l'habitació de la mare i li dic adéu.

Quan camino pels passadissos de l'institut ja vaig tremolant i preguntant-me a quina hora em pegaran, després d'anglès?, al gimnàs? Quan arriba el momento em donen puntades de peu, em fan caure i insulten a la meva mare. Jo em quedo a terra i el recordó amb la mà al cor, ploro i ells riuen. Per què em fan això a mi? Sr. *Bullying*, ara estaràs pensant, i per què no li dius a la mare?. Doncs mira, ella ja té prou problemes, està tot el dia al llit i a la tauleta de nit hi té tot de pastilles, i no li vull donar més maldecaps. Igualment no em faria cas. Als professors de l'escola tampoc els dic res perque l'últim cop em van respondre que deixés estar els que em fan mal i no els fes cas. Però, Sr. *Bullying*, això com es fa?

Fa uns dies en tornar de l'escola vaig veure els nois que sempre em peguen, però aquell dia no anaven sols, sinó acompanyats. Em van agafar per les quatre extremitats i em van començar a pegar a la panxa. Jo no podia respirar i vaig treure sang per la boca. Ells van sortir corrent espantats per la sang. Jo em vaig quedar sol, allà, amb la samarreta tacada, quiet i amb els ulls plorosos. En arribar a casa em vaig mirar al mirall, tenia un morat gegant a la panxa.

Tot això em fa pensar, què he fet malament? Ningú m'ajuda.

Cada vegada surto menys de casa, només per anar a l'escola. Estic desesperat, de fet porto quatre anys desesperat. Han estat molt durs, saps Sr. *Bullying*? Quatre anys de misèries. Des que va morir el meu pare, la meua mare quasi no es mou del llit. Suposo que gent com jo no hauria d'existir, fem nosa. Cada dia vaig al terrat i observo la llarga distancia que hi ha fins arribar al carrer, on la gent passeja tranquil·la i somriu. Jo voldria ser un d'aquests, voldria viure feliç, sense aquesta angoixa que sento.

Vull veure al meu pare, anar amb ell. I l'úica manera és volar fins allà dalt. Avui és dia 22 d'agost, el dia més trist de l'any, perquè és el dia que vaig perdre'l, enyoro la veu greu, però suau. Per aixó, volaré des de la meua terrassa amb ell. Allà seré feliç.

Amb esperança,

Pau

PD: Si em vols contestar, Sr. *Bullying* envia'm una carta al cel.
Gràcies.

